

Jugoslovanska.

Na noge, bratje vi,
zdaj konec je trpljenja;
že zora nam žari
v znak boljšega življenja!

Let tisoč je bil rob Slovan,
težké noseč okove,
zdaj strt leži na tleh tiran,
več slave ni njegove!

Glej, v cvetu je naš gaj,
srce radost napaja,
svobode tu je raj,
Slovan ponosen vstaja!

Slovenec, Srb, Hrvat —
vsi v roke si sezimo,
kot ljubi brata brat,
iskreno se ljubimo!

Za mater Jugoslavijo
naj se Slovan žrtvuje,
in če potreba je, za njo
življenje naj daruje! . . .

Janko Leban.

Škratje.

V zelenih suknjicah
priskakali so škratje
iz strmih gorskih skal,
oranžne zarije svatje.

Po mašu so polegli
ter čuvali zaklade
na dnu tolmuna skrite,
da kdo jih ne ukrade.

A ko je solnce ustalo,
poskrili so se v gori
v razpoke, dupla, jame
slovo so dali zori,

Albin Čebular.

